

РЕШЕНИЕ

№ 6643

гр. София, 09.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 74 състав,
в публично заседание на 31.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Младен Семов

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **6313** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/.

Образувано е по жалба на В. Г., [населено място],[жк]бл.29 вх. В, ап.33 срещу Решение № 1040-21-462/17.06.2022 г. на директора на ТП на НОИ – С. – град, с което е отхвърлена жалбата и срещу Разпореждане № РВ-3-21-01117096/26.04.2022г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО при ТП на НОИ С. – град, с което и е разпоредено да възстанови недобросъвестно получено парично обезщетение за гледане на член от семейството и карантина за периода от 18.11.2021г. до 17.12.2021г.

Твърди се незаконосъобразност на оспорения акт, поради липса на основание за приложение на чл.46 ал.3 от КСО, което жалбоподателката обективира в твърдението, че не е упражнявала трудова дейност при вторият си работодател/социален асисент/, а полагала грижи за майка си в качеството на нейна дъщеря,респ. не е налице осъществявана дейност по сключеният трудов договор за периода 18.11.2021. – 17.12.2021г. Иска отмяната на оспореният акт.

Отвратната страна- Директора на ТП на НОИ С.-град, изразява становище за неоснователност на жалбата, по аргументи аналогични с изложените в оспореният административен акт. И в частност твърди, че ако жалбоподателката е била в болничен през този период, то е следвало да представи болничния лист или да уведоми работодателя си и по вторият трудов договор, съгласно нормата на чл.9 ал.2

от НМЕ, като от друга сочи, че са налице данни, че същата е отработила трудовите си дни през процесният период като личен асистент, поради което и правилно в съответствие с чл.46 ал.3 КСО по отношение на нея е постановено връщане на получените средства – изплатени обезщетения за временна неработоспособност за периода от 18.11.2021г. до 27.11.2021г. и от 06.12.2021г. до 17.12.2021г.

При извършена проверка съобразно чл.158 от АПК, съдът счита жалбата за редовна – като подадена в съответствие с изискванията за форма, съдържание и приложения. Същата е допустима, като подадена от активно легитимирано лице, в срока по чл.118 от КСО, срещу подлежащ на обжалване акт и при липса на отрицателни процесуални предпоставки по чл.159 АПК

С процесно обжалваното решение, директора на ТП на НОИ С.-град е установил от фактическа и приел от правна страна, че за м.11 и м.12.2021г. жалбоподателката е получила недължимо плащане в размер на 715.50лв., представляващо обезщетение за временна неработоспособност по болнични листове №Е20213176930 за периода от 18.11.2021г. до 27.11.2021г. и № Е20213177253 за периода 06.12.2021г. – 17.12.2021г. От така установената сума – 690,61лв. представляват главница, а 24,89лв. – лихви.

Установено е, че работодателката е осъществявала трудова дейност по 2 трудови договора – с „ЕЛЕКТРОЕНЕРГИЕН СИСТЕМЕН ОПЕРАТОР“ ЕАД/Е. ЕАД/ и със СО-Район „Студентски“ за изпълнение на услугата „личен асистент“ на ползвателя–В. К. В.. Така, за периода от 18.11.2021г. до 27.11.2021г. и от 06.12.2021г. – 17.12.2021г. от осигурителя Е. ЕАД са подадени Удостоверение - Приложения № 9/към чл.8 ал.1 от НПОПДОО/ по посочените болнични листа, като в резултат и по реда на Наредбата за паричните обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване на жалбоподателката е изплатено парично обезщетение за временна неработоспособност за посочените периоди в размер на 1262.03лв.

Успоредно с това и по реда на чл.5 ал.4 КСО от осигурителя Район „Студентски“ са подадени данни за м.11.2021г. с вписани 22 работни дни с осигурителни вноски без дни за временна неработоспособност и за м.12. – с вписани 8 работни дни с осигурителни вноски без дни за временна неработоспособност, с последен ден в осигуряването – 12.12.2021г.

На тази база административният орган е приел, че по отношение на жалбоподателя е налице условието на чл.46 ал.3 от КСО. Отчетено е, че със заповед № РСТ21-РД15-1162/02.11.2021г. на основание чл.173 ал.6 вр. чл.155 ал.4 и чл.156 т.2 от КТ и е разрешено да ползва 5 работни дни, считано от 01.11.2021г. и да се яви на работа на 08.11.2021г. Отчетени са представените от В. Г. отчети по чл.27 ал.2 от закона за личната помощ на която база е изчислен и размера на недължимо полученото обезщетение.

Така постановеното решение е правилно.

По силата на чл.46 ал.3 от КСО парично обезщетение за временна неработоспособност и за бременност и раждане не се изплаща на лица, упражняващи трудова дейност, която е основание за осигуряване за общо заболяване и майчинство през периодите, за които са издадени актове от здравните органи.

В качеството си на асистент по смисъла на чл.24 от Закона за личната помощ и в съответствие със сключеният договор със СО Район“Студентски“, жалбоподателката представлява осигурено лице за рисковете общо заболяване и майчинство съобразно чл.4 от КСО.

Съгласно чл. 5, ал. 3 от КСО регистрацията на осигурителите и самоосигуряващите се

лица в Националния осигурителен институт се извършва служебно въз основа на данните в регистъра и базите данни на Националната агенция за приходите по чл. 80, ал. 1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс. Разпоредбата на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО предвижда задължение за осигурителите, осигурителните каси, самоосигуряващите се лица и работодателите периодично да представят в Националната агенция за приходите данни за осигурителния доход, осигурителните вноски за държавното обществено осигуряване, дните в осигуряване и облагаемия доход по Закона за данъците върху доходите на физическите лица - поотделно за всяко лице, подлежащо на осигуряване.

Тук следва да се отбележи, че съгласно длъжностната характеристика за длъжността "личен асистент" по механизма "Лична помощ" личният асистент трябва да е физически годен, за да полага грижи за потребителя, а съгласно чл.10 т.5 вр. чл.10 т.3 от трудовият договор със СО Район „Студентски“ работникът е длъжен да уведоми незабавно работодателя при настъпване на обстоятелства водещи до невъзможност за изпълнение на длъжността/.

В тази връзка следва да се приеме, че сумите, получени от жалбоподателката са недобросъвестно получени в съответствие с нормата на чл.114 ал.1 от КСО, /в този смисъл виж Решение № 4117 от 20.03.2019 г. на ВАС по адм. д. № 11500/2018 г., VI отд.; Решение № 8615 от 26.06.2018 г. на ВАС по адм. д. № 3362/2018 г., VI отд.; Решение № 17014 от 12.12.2019 г. на ВАС по адм. дело № 11939/2019 г., VI отд. и др. На настоящия съдебен състав са известни и Решение № 16226 от 28.11.2019 г. на ВАС по адм. д. № 101/2019 г., VI отд., и Решение № 4738 от 22.04.2020 г. на ВАС по адм. д. № 14301/2019 г., VI о. и др./.

Успоредно с това и по силата на чл.8 от договора за изпълнение на длъжността „личен асистент“ в полза на В. В., за да изплати работодателят дължимото възнаграждение за съответният месец, следва работникът – В. Г., да представи отчетна присъствена форма по образец. Изрично е посочено, че работникът няма право на възнаграждение, а работодателят не му изплаща такова за периоди през които работникът не е полагал грижи за ползвателя на услугата.

Поради това и с разпореждане от 11.10.2022г по настоящето дело, съдът е изискал от трето неучастващо лице – СО, Район „Студентски“ да представи служебно заверено копие на представената от В. Г. отчетна присъствена форма по образец за м.11.2021г. и м.12.2021г., така, както същата е депозирана и регистрирана в деловодството на СО-Район „Студентски“ съобразно чл.8 от Трудов договор № РСТ21-РД15-207/25.02.2021г., сключен с В. Д. Г. за изпълнение на услугата „личен асистент“ на ползвателя – В. К. В..

Видно от представените от СО-Район „Студентски“ служебно заверени копия на представената от В. Г. отчетни присъствени форми за м.11.2021г. и м.12.2021г., жалбоподателката е заявила плащане по предоставена от нея услуга, респ. изпълнен договор. В този смисъл е налице изходящо от страна, писмено изявление за изпълнение на договор, чието установяване също се извършва с писмена форма, поради което твърденията и, че през посочените периоди реално не изпълнявала задълженията си се явяват голословни и неоснователни. Дадените свидетелски показания в проведеното на 31.10.2022г. открито съдебно заседание по делото също не опровергават посоченият извод. От една страна е недопустимо с гласни доказателствени средства да се установяват обстоятелства за които се изисква

писмен акт/арг. Чл.164 ал.1 т.3 ГПК/, но от друга страна и далеч по – съществено е и обстоятелството, че дадените показания, по съществото си не изключват факта, че жалбоподателката е полагала грижа за майка си. Двете са били под карантина, продиктувана от Ковид мерките, валидни за процесният период, като са били карантинирани заедно, в едно жилище. В този смисъл т.нар. Ковид ограничения нито изключват, нито препятстват възможността жалбоподателката да полага грижа за майка си с което и да изпълнява изискванията на договора.

В обобщение - безспорно е установено упражняването на трудова дейност по два трудови договора с двама осигурители, като спрямо единият е подадена информация за болнични листове по които е изплатено обезщетение поради общо заболяване, а от другия осигурител са подадени данни за пълни работни периоди и не са били представени болничните листове пред него. При получено обезщетение и трудово възнаграждение, при установен безспорен факт, че жалбоподателката е упражнявала трудова дейност по единия от трудовите договори наличието на хипотезата на чл. 46, ал. 3 КСО е несъмнена.

С оглед предмета на съдебна проверка съобразно изискването на чл.168 вр. чл.146 от АПК, следва да посочи, че както Решение № 1040-21-462/17.06.2022 г. на директора на ТП на НОИ – С. – град, така и Разпореждане № РВ-3-21-01117096/26.04.2022г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО при ТП на НОИ С. – град са издадени от компетентни органи, съобразно изискванията на чл. 114, ал. 3, респ. чл. 117 от КСО, в съответствие с изискването за форма и съдържание, като при постановяването им не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, а даденото разрешение е в съответствие с материалния закон и при преследване на легитимна законова цел.

С оглед изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от Административно-процесуалния кодекс, Съдът,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. Г., [населено място],[жк]бл.29 вх. В, ап.33 срещу Решение № 1040-21-462/17.06.2022 г. на директора на ТП на НОИ – С. – град, с което е отхвърлена жалбата и срещу Разпореждане № РВ-3-21-01117096/26.04.2022г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО при ТП на НОИ С. – град

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България в четиринадесетдневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: